

и Деррекаге, Мекель, Драгомировъ, Грипенкерль и Вартенбургъ, най-сетнѣ и много други, имената на които въ тази минута не мога да си спомня, — сѫ свалили маската, която е прикривала тѣзи велики тайни; днесъ всички, които обичатъ своя воененъ занаятъ, могатъ да черпятъ направо отъ извора: той е прозраченъ, изобиленъ и неизчерпаемъ.

Но измина се вече врѣмето на необикновеннитѣ хора, т. е. на безкрайно прѣвишащите другите. Нѣма да има вече отъ онѣзи таинственни, загадочни сѫщества, които по непонятенъ начинъ, като сѫ били крѣпени отъ легендитѣ, плували сѫ надъ цѣлия свѣтъ. Пророцитѣ като не сѫ могли да бѫдатъ подновявани, отстѫпили сѫ мѣстото си на полууропроцитетѣ, на маходитѣ, а тѣзи послѣднитѣ — на най-модерно усъвършенствуванния человѣкъ съ неговия изостренътъ отъ науката умъ.

Това не е друго освѣнѣ, че человѣка е станалъ днесъ по-интелигентенъ и че неговата интелектуална култура, — която е станала по-практична, по-методична и по-добрѣ обработена, — го е поставила въ истинския путь на прогреса. Той не бълнува вече както е бълнувалъ въ рицарскитѣ и поетически врѣмена, и неговата мисъль днесъ не лети подиръ ничтожни мечтания. Той вече не се счита за небесенъ и си остава върху земята; днесъ неговите машини сѫ, които се издигатъ къмъ небото и които утрѣ ще пронижатъ въздушните пространства.

Неговата ясна мисъль бързо се прѣдава по живицитетѣ, или се прѣнася съ машинитѣ, а нозѣтѣ му крачатъ подиръ неговите идеи. Автомобиля, който прѣминава днесъ единия километъръ за 38 секунди, скоро ще му се покаже за недостатъчно бѣрзъ.